

ДИРЕКТИВА 86/280/ЕИО НА СЪВЕТА

от 12 юни 1986 година

**относно емисионни норми и цели за качество за заустванията на определени
опасни вещества, включени в списък I от приложението към Директива
76/464/ЕИО**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 и 235 от него,

като взе предвид Директива 76/464/ЕИО на Съвета от 4 май 1976 г. за замърсяването, причинено от някои опасни вещества, зауствани във водната околна среда на Общността⁽¹⁾, и по-специално член 6 от нея,

като взе предвид предложението на Комисията⁽²⁾,

като взе предвид становището на Асамблеята⁽³⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет⁽⁴⁾,

като има предвид, че с оглед опазването на водната околна среда на Общността от замърсяването с някои опасни вещества член 3 от Директива 76/464/ЕИО въвежда режим на предварителни разрешителни определящи емисионните норми за заустванията на веществата, дадени в списък I от приложението към нея; като има предвид, че член 6 от посочената директива предвижда определянето на стойности за емисионните норми, но също и на цели за качеството на водната околна среда, засегната от заустванията на тези вещества;

като има предвид, че държавите-членки се задължават да прилагат емисионните норми, с изключение на случаите, в които могат да прибягнат до целите за качество;

като има предвид, че опасните вещества, визирани в настоящата директива, са подбрани главно въз основата на критериите, приети с Директива 76/464/ЕИО;

като има предвид, че тъй като замърсяването, дължащо се на заустванията на тези вещества във водната околна среда, е предизвикано от голям брой промишлени предприятия, необходимо е да се определят специфични емисионни норми за

⁽¹⁾ ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ C 70, 18.3.1985 г., стр. 15.

⁽³⁾ ОВ C 120, 20.5.1986 г.

⁽⁴⁾ ОВ C 188, 29.7.1985 г., стр. 19.

заустванията в зависимост от промишления отрасъл и да се определят цели за качеството на водната околна среда, в която тези вещества се заустват;

като има предвид, че целта на емисионните норми и целите за качеството е да се премахне замърсяването на различните части на водната среда, които биха могли да бъдат засегнати от заустванията на тези вещества;

като има предвид, че именно за тази цел трябва да се определят емисионни норми и цели за качество, а не с намерението да се установят правила за защита на потребителите или за търговията с продукти от водната околна среда;

като има предвид, че с оглед държавите-членки да могат да докажат, че се спазват целите за качество, следва да се предвидят доклади до Комисията за всяка избрана и прилагана цел за качество;

като има предвид, че има основание да се предвиди държавите-членки да следят за това, взетите в изпълнение на настоящата директива мерки да не предизвикат нарастване на замърсяването на почвата или въздуха;

като има предвид, освен това, че с оглед ефикасното прилагане на настоящата директива има основание да се предвиди държавите-членки да извършват мониторинг на водната околна среда, засегната от заустванията на горепосочените вещества; като има предвид, че правомощия за въвеждането на такъв мониторинг не са предвидени в Директива 76/464/ЕИО; като има предвид, че тъй като в Договора не са предвидени специални правомощия за действие, следва да се приложи член 235;

като има предвид, че за някои значителни източници на замърсяване с тези вещества, освен източниците на замърсяване, които са предмет на емисионните норми на Общността или на националните емисионни норми, е необходимо да се създадат специални програми за премахване на замърсяването; като има предвид, че необходимите за тази цел правомощия за действие не са предвидени в Директива 76/464/ЕИО; като има предвид, че тъй като в Договора не са предвидени специални правомощия за действие, следва да се приложи член 235;

като има предвид, че подземните води са предмет на Директива 80/68/ЕИО⁽⁵⁾ и могат следователно да бъдат изключени от приложното поле на настоящата директива;

като има предвид, че с оглед ефективното прилагане на настоящата директива, важно е Комисията да предава на Съвета на всеки пет години сравнителна оценка за нейното прилагане от държавите-членки;

като има предвид, че настоящата директива трябва да бъде изменена и допълнена, по предложение на Комисията, в светлината на развитието на научното знание главно за токсичността, устойчивостта и натрупването на въпросните вещества в живите организми и утайките или в случай на подобрение на най-добрите налични технически

⁽⁵⁾ ОВ L 20, 26.1.1980 г., стр. 43.

средства; като има предвид, че за тази цел следва да се предвиди допълване на директивата с разпоредби за други опасни вещества и да се измени и допълни съдържанието на приложенията,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива:

- определя в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 76/464/ЕИО емисионните норми за посочените в член 2, буква а) вещества за зауствания от промишлени предприятия по смисъла на член 2, буква д) от настоящата директива;
- определя в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 76/464/ЕИО целите за качество за веществата, посочени в член 2, буква а) от настоящата директива, за водната околна среда;
- определя в съответствие с член 6, параграф 4 от Директива 76/464/ЕИО предписаните срокове за спазване на условията, предвидени в разрешителните, издавани от компетентните органи на държавите-членки, за съществуващите зауствания;
- определя в съответствие с член 12, параграф 1 от Директива 76/464/ЕИО референтните методи за измерване, които дават възможност да се определи съдържанието на веществата, посочени в член 2, буква а) от настоящата директива, в заустванията и във водната околна среда;
- установява в съответствие с член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО процедура за мониторинг;
- предписва на държавите-членки да сътрудничат в случай на зауствания, засягащи водите на повече държави-членки;
- предписва на държавите-членки да разработят програми с оглед да се предотвратява или премахва замърсяването, произтичащо от визираните в член 5 източници;
- предвижда в своето приложение I поредица от общи разпоредби, приложими за всички вещества, визирани в член 2, буква а), по-специално, граничните стойности на емисионни норми (заглавие А), целевите показатели за качество (заглавие Б), референтните методи за измерване (заглавие В);
- предвижда в своето приложение II, поредица от специални разпоредби, приложими за всяко отделно вещество, които уточняват и допълват същите тези заглавия;

2. Настоящата директива се отнася за водите, посочени в член 1 от Директива 76/464/ЕИО, с изключение на подземните води.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

а) „вещества” са

опасните вещества, избрани измежду семействата и групите вещества от списък I на приложението към Директива 76/464/ЕИО, които са дадени в приложение II към настоящата директива;

б) „емисионни норми са

стойностите, определени за всяко от веществата, визирани в приложение II, заглавие А, буква а);

в) „цели за качество” са

изискванията, определени за всяко от веществата в приложение II, заглавие Б, буква а);

г) „обработка на веществата” е

всеки промишлен процес, включващ производството, преработката или употребата на веществата, визирани в буква а), или всеки друг промишлен процес, при който е присъщо наличието на такива вещества;

д) „промишлено предприятие” е

предприятие, в което се извършва обработката на веществата, предвидени в буква а), или на всяко друго вещество, което съдържа визираните в буква а) вещества;

е) „съществуващо предприятие” е

всяко промишлено предприятие, което е действащо към дата дванадесет месеца от датата на съобщаване на настоящата директива, или, според случая, към дата дванадесет месеца от датата на съобщаване на директивата, която я изменя и допълва и която се отнася за такова предприятие;

ж) „ново предприятие” е

- промишлено предприятие, което става действащо след датата, следваща дванадесет месеца от датата на съобщаването на настоящата директива, или,

според случая, след дата, следваща дванадесет месеца от датата на съобщаване на директивата, която я изменя и допълва и която се отнася за такова предприятие;

- всяко съществуващо промишлено предприятие, чийто капацитет за обработка на веществата е съществено увеличен след дата, следваща дванадесет месеца от датата на съобщаването на настоящата директива, или, според случая, след датата, следваща дванадесет месеца от датата на съобщаване на директивата, която я изменя и допълва и която се отнася за такова предприятие.

Член 3

1. Емисионните норми, определените срокове за спазване на тези норми и прилаганата процедура за мониторинг на заустванията са дадени в рубриките А на приложенията.

2. Обикновено емисионните норми се прилагат на пункта, където отпадъчните води, съдържащи визираните в член 2, буква а) вещества, излизат от промишленото предприятие.

В случая, когато се прецени за необходимо за някои вещества да се предвидят други пунктове за прилагане на граничните стойности, тези пунктове ще се определят в приложение II.

Ако отпадъчните води, съдържащи тези вещества, се преработват извън промишленото предприятие в пречиствателна станция, предназначена за тяхното премахване, държавата-членка може да разреши емисионните норми да се прилагат в пункта, където отпадъчните води излизат от пречиствателната станция.

3. Разрешителните, предвидени в член 3 от Директива 76/464/ЕИО, трябва да съдържат разпоредби, които са толкова строги, колкото дадените в рубриките А на приложенията, освен в случая, когато държава-членка спазва член 6, параграф 3 от споменатата директива, въз основа на заглавия Б на приложенията.

Разрешителните се преразглеждат най-малко на всеки четири години.

4. Без това да нарушава техните задължения, произтичащи от параграфи 1, 2 и 3, както и от разпоредбите на Директива 76/464/ЕИО, държавите-членки могат да издават разрешителни на новите предприятия, само ако тези предприятия прилагат нормите, съответстващи на най-добрите налични технически средства, когато това е необходимо, за да се премахне замърсяването в съответствие с член 2 от споменатата директива или за да се предотвратят нарушенията на правилата на конкуренция.

Независимо от метода, който е приела, държавата-членка в случая, когато поради технически съображения предвидените мерки не съответстват на най-добрите налични технически средства, представя на Комисията преди издаването на разрешително доказателства в подкрепа на тези съображения.

Комисията незабавно предава тези доказателства на останалите държави-членки и изпраща на всички държави-членки в най-кратък срок доклад със своето становище по посоченото в алинея 2 изключение. Ако е необходимо, тя представя едновременно с това подходящи предложения на Съвета.

5. Референтният метод за анализ при определянето наличието на упоменатите в член 2, буква а) вещества е даден в приложение II, заглавие В. Други методи могат да се използват при условие, че границите на откриване, верността и точността на тези методи най-малко са толкова добри, колкото дадените в приложение II, заглавие В.

6. Държавите-членки следят за това, приетите в изпълнение на настоящата директива мерки да не предизвикат увеличаване на замърсяването с тези вещества в други среди, в частност почвата и въздуха.

Член 4

Заинтересованите държави-членки извършват мониторинг на водната околна среда, засегната от зауствания от промишлените предприятия и от други източници на значителни зауствания.

В случая на зауствания, засягащи водите на повече държави-членки, заинтересованите държави-членки си сътрудничат с оглед съгласуване на процедурите за мониторинг.

Член 5

1. За веществата, за които е направено специално позоваване в приложение II, държавите-членки изготвят специални програми за предотвратяване или премахване на замърсяването от значимите източници на тези вещества (включително множествените и дифузните източници), различни от тези източниците на зауствания, за които се прилагат емисионните норми на Общността или националните емисионни норми.

2. Тези програми включват, в частност, най-подходящите мерки и техники с оглед да се осигури замяната, задържането и/или рециклирането на веществата, визирани в параграф 1.

2. Специалните програми трябва да влязат в сила най-късно пет години, считано от датата на съобщаване на директивата, която визира специално съответното вещество.

Член 6

1. Комисията прави сравнителна оценка на прилагането на настоящата директива от държавите-членки въз основа на данните, които са ѝ предоставени в съответствие с член 13 от Директива 76/464/ЕИО по нейно искане за всеки отделен случай, които. Съответната информация трябва да съдържа, в частност:

- подробностите във връзка с разрешителните, определящи емисионните норми за заустванията на веществата,
- опис на веществата, зауствани във водите, посочени в член 1, параграф 2,
- спазването на емисионните норми или на целите за качество, определени в приложение II, заглавие А и Б,
- резултатите от посоченият мониторинг в член 4 на района на водната околна среда, засегната от заустванията,
- специалните програми за отстраняване, посочени в член 5.

2. На всеки пет години, а първия път четири години, считано от съобщаването на настоящата директива, Комисията представя на Съвета посочената в параграф 1 сравнителна оценка.

3. В случай на промени в научните знания главно за токсичността, устойчивостта и натрупването на посочените в член 2, буква а) вещества в живите организми и утайките или в случай на подобряване на най-добрите налични технически средства Комисията представя на Съвета подходящи предложения, насочени, ако е необходимо, към по-строги емисионни норми и цели за качество или към определяне на нови емисионни норми и допълнителни допълнителни цели за качество.

Член 7

1. Държавите-членки въвеждат в сила мерките, необходими за спазване на настоящата директива, до 1 януари 1988 година. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията незабавно след тяхното приемане текста на основните разпоредби от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 8

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Люксембург на 12 юни 1986 година.

За Съвета:
Председател
P. WINSEMIUS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Настоящото приложение включва три заглавия, които съдържат общите разпоредби, приложими за веществата:

- заглавие А: гранични стойности на емисионни норми;
- заглавие Б: цели за качество;
- заглавие В: референтни методи за измерване.

Общите разпоредби са уточнени и допълнени в приложение II с поредица специални разпоредби, приложими за всяко отделно вещество.

ЗАГЛАВИЕ А

емисионни норми, определени дати за тяхното спазване и приложими процедури за мониторинг на заустванията

1. Емисионните норми и определените за тяхното спазване дати са дадени в приложение II, заглавие А, за различните видове промишлени предприятия.
2. Количествата зауствени вещества са изразени като функция на количеството вещества, произведени, преработени или използвани от промишленото предприятие през същия период, или в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 76/464/ЕИО, като друг параметър, характерен за дейността.
3. За промишлените предприятия, които заустват веществата, посочени в член 2, буква а) и които не са споменати в приложение II, заглавие А, граничните стойности ще се определят в случай на необходимост от Съвета на по-късен етап. Дотогава държавите-членки определят, самостоятелно, в съответствие с Директива 76/464/ЕИО, емисионните норми за заустванията на тези вещества. Тези норми трябва да отчитат най-добрите налични технически средства и не трябва да са по-малко строги от най-близко сравнимата гранична стойност, предвидена в приложение II, заглавие А.

Разпоредбите на настоящият параграф се прилагат също, когато промишлено предприятие включва други дейности, освен тези, за които са определени гранични стойности в приложение II, заглавие А, и които е вероятно да бъдат източник на зауствания на веществата, посочени в член 2, буква а).

4. Граничните стойности, изразени като концентрации, които по принцип, не трябва да се надвишават, са дадени в приложение II, заглавие А, за съответните промишлени предприятия. Във всички случаи, граничните стойности, изразени като максимални концентрации, когато те не са единствените приложими

стойности, не могат да надвишават граничните стойности, изразени в тегло, разделени на потребностите от вода за всеки характерен елемент на замърсяващата дейност. Въпреки това, като се има предвид, че концентрацията на тези вещества в отпадъчните води зависи от обема на използваната вода, който е различен в зависимост от различните процеси и предприятия, граничните стойности, изразени в тегло заустени вещества по отношение на характеристичните параметри на дейността, дадени в приложение II, заглавие А, трябва да се спазват във всички случаи.

5. За да се провери дали заустванията на веществата, посочени в член 2, буква а), удовлетворяват емисионните норми, трябва да се създаде процедура за мониторинг.

Тази процедура трябва да предвижда вземането и анализа на проби, измерването на дебита на заустването и на количеството обработени вещества или, според случая, измерването на характеристичните параметри на замърсяващата дейност, дадени в приложение II, заглавие А.

В частност, ако е невъзможно да се определи количеството обработени вещества, процедурата за контрол може да се основава на количеството вещество, което може да се използва в зависимост от производствения капацитет, на който се основава разрешителното.

6. Трябва да се вземе представителна проба за заустването за период от двадесет и четири часа. Количеството вещества, заустено в продължение на един месец, се изчислява на основата на дневните количества заустени вещества.

Въпреки това, приложение II може да определи за заустванията на някои вещества количествен праг, под който държавите-членки могат да прилагат опростена процедура за мониторинг.

7. Вземането на пробите и измерването на дебита, предвидени в параграф 5 по-долу, обикновено се извършват в пунктовете на прилагане на емисионните норми в съответствие с член 3, параграф 2 от настоящата директива.

Въпреки това, когато това е необходимо, за да се гарантира, че измерванията съответстват на изискванията на заглавия В от приложенията, държавата-членка може да разреши тези вземания на пробите и измерването на дебита да се извършват в друг пункт, разположен преди пункта, в който се прилагат емисионните норми, при условие, че:

- всички заустени от предприятието води, които могат да бъдат замърсени с въпросното вещество, се вземат предвид от тези измервания;
- редовните проверки доказват, че измерванията са напълно представителни за заустените количества в пункта на прилагане на емисионните норми, или винаги ги надвишават.

ЗАГЛАВИЕ Б

Цели за качество, определени дати за тяхното спазване и процедура за мониторинг за спазването им

1. За тези от държавите-членки, които прилагат изключението, предвидено в член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО, емисионните норми, които държавите-членки трябва да установят и да прилагат в съответствие с член 5 от споменатата директива, са определени така, че подходящи цели за качество измежду определените по силата на параграфи 2 и 3 по-долу да се спазва(т) в географския район, засегнат от заустванията на веществата, предвидени в член 2, буква а). Компетентният орган посочва засегнатия район във всеки случай и избира измежду целите за качество, определени по силата на параграфи 2 и 3 по-долу целта или целите, които прецени като подходяща(и), имайки предвид за какви нужди е предназначено използването на засегнатия район, отчитайки факта, че целта на настоящата директива е да се премахне всякакво замърсяване.
2. С цел да се премахне замърсяването съгласно определението в Директива 76/464/ЕИО и в изпълнение на член 2 от споменатата директива, целите за качество и определените дати за тяхното спазване са изложени в приложение II, заглавие Б.
3. Ако няма специални разпоредби за противното в приложение II, заглавие В, всички концентрации, споменати като цели за качество, се отнасят за средноаритметичната стойност на резултатите, получени за една година.
4. Когато повече от една цел за качеството се прилагат за водите в един район, качеството на водите трябва да е такова, че, да се спазва всяка една от тези цели.
5. За всяко разрешително, издадено в изпълнение на настоящата директива, компетентният орган определя подробни правила, процедури за мониторинг и датите, определени за спазване на съответната цел или цели за качество.
6. В съответствие с член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО държавата-членка, за всеки избрана и прилагана цел за качество, докладва пред Комисията по:
 - пунктовете на заустване и начините за разпръскване,
 - района, в който се прилага целта за качество,
 - местоположението на пунктовете за вземане на проби,
 - честотата на вземане на проби,
 - методите на вземане на проби и измерванията,
 - получените резултати.
7. Пробите трябва да се вземат в пункт, достатъчно близо до пункта на заустване, за да са представителни за качеството на водната околна среда в района, засегнат от заустванията, и честотата на вземане на проби трябва да е достатъчна, за да

показва евентуалните изменения във водната околна среда, отчитайки в частност естествените промени в хидрологичните условия.

ЗАГЛАВИЕ В

Референтни методи на измерване и граница на откриване

1. Определенията, дадени в Директива 79/869/ЕИО на Съвета от 9 октомври 1979 г. за методите на измерване и честотата на вземане на проби и анализ на повърхностните води, предназначени за получаването на питейна вода в държавите-членки⁽¹⁾, се прилагат в рамките на настоящата директива.
2. Референтните методи на измерване, използвани за определяне концентрацията съответните вещества, и границата на откриване за съответна среда са определени в приложение II, заглавие В.
3. Границата на откриване, точността и верността на метода са уточнени за всяко вещество в приложение II, заглавие В.
4. Измерването на дебита на отпадъчните води следва да се извършва с точност $\pm 20\%$.

(1) ОВ L 271, 29.10.1979 г., стр. 44.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

1. Относно въглероден тетрахлорид (или тетрахлорметан – да се провери от експерт от органична химия кое е по правилно).
2. Относно ДДТ.
3. Относно пентахлорофенол.

Номерацията на веществата, споменати в настоящото приложение, съответства на списъка от 129 вещества, даден в съобщението на Комисията до Съвета от 22 юни 1982 година ⁽¹⁾.

Веществата, които впоследствие ще бъдат включени в настоящото приложение и които не са дадени в споменатия по-горе списък, ще се номерират в хронологичен ред на тяхното включване, започвайки с номер 130.

⁽¹⁾ ОВ С 176, 14.7.1982 г., стр. 3.

I. Специални разпоредби относно въглероден тетрахлорид (№ 13)⁽¹⁾

CAS - 56-23-5⁽²⁾

(1) Член 5 се прилага в частност за употребата на въглероден тетрахлорид в промишлени перални.

(2) Номер по CAS (*Chemical Abstract Services*).

Заглавие А (13): Гранични стойности на емисионните норми

Вид промишлено предприятие (1) (2)	Вид средна стойност	Гранични стойности, изразени във (3)		Да се спазва от
		тегло	концентрация	
1. Производство на въглероден тетрахлорид чрез перхлориране	месечна	а) процес включващ промиване: 40 г CCl ₄ на тон от общия производствен капацитет за CCl ₄ и на перхлоретилен	1,5 mg/l	1.1.1988 г.
	дневна	б) процес без промиване: 2,5 g/t	1,5 mg/l.	
		а) процес с промиване: 80 g/t	3 mg/l	
		б) процес без промиване: 5 g/t	3 mg/l	
2. Производство на хлорометани чрез хлориране на метан (включително електролитно генериране на хлор при високо налягане) и от метанол	месечна	10 г CCl ₄ на тон от общия производствен капацитет за хлорометани	1,5 mg/l	1.1.1988 г.
	дневна	20 g/t	3 mg/l	
3. Производство на хлорофлуоровъглерод	месечна	-	-	-
	дневна	-	-	-

(¹) Измежду промишлените предприятия, посочени в приложение I, заглавие А, точка 3, е направено препращане, в частност, към предприятията, използващи въглероден тетрахлорид като разтворител.

- (²) Опростена процедура за контрол може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 30 kg годишно.
- (³) Отчитайки летливостта на въглеродния тетрахлорид и с цел да гарантират спазването на член 3, параграф 6, в случая, когато се използва процес, включващ разбъркване на открито на отпадъчните води, съдържащи въглероден тетрахлорид, държавите-членки изискват да се спазват емисионните норми нагоре по течение от съответното предприятие те гарантират, че всички води, които могат да бъдат замърсени, са взети предвид.
- (⁴) Понастоящем не е възможно да се приемат гранични стойности за този отрасъл. Съветът ще ги приеме впоследствие по предложение на Комисията.
-

Заглавие Б (13): Цели за качество ⁽¹⁾

Среда	Целеви показатели за качество	Мерна единица	Да се спазва от
повърхностни води	12	$\mu\text{g}/\text{CCl}_4$	1.1.1988 г.
Води при устието			
Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието			
Териториални морски води			

⁽¹⁾ Без да се накърняват разпоредбите на член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО, когато е доказано, че няма никакъв проблем за спазването и постоянното поддържане на посочената по-горе цел за качество, може да се въведе опростена процедура за мониторинг.

Заглавие В (13): Референтен метод за измерване

1. Референтният метод за измерване за определяне присъствието на въглероден тетрахлорид в отпадъчните води и във водите е газова хроматография.

Трябва да се използва чувствителен детектор, когато концентрацията е под 0,5 mg/l и в този случай границата на определяне⁽¹⁾ е 0,1 $\mu\text{g}/\text{l}$. За концентрация над 0,5 mg/l е приемлива граница на определяне⁽¹⁾ от 0,1 mg/l.

2. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне⁽¹⁾.

⁽¹⁾ "Граница на определяне" x_g от дадено вещество е най-малкото количество, което може да се определи количествено в проба на базата на даден работен метод, различно от нула.

II. Специфични разпоредби относно ДДТ (№ 46) ^{(1) (2)}

CAS - 50-29-3 ⁽³⁾

НЕИЗМЕННОСТ: Концентрацията на ДДТ във водната околна среда, утайките и/или мекотели, и/или черупчести организми, и/или рибите не трябва да се увеличава значително във времето.

(1) Сумата на изомерите 1,1,1-трихлоро-2,2 *бис* (*p*-хлорфенил) етан;

1,1,1-трихлоро-2-(*o*-хлорфенил)-2-(*p*-хлорфенил) етан;

1,1-дихлор-2,2 *бис* (*p*-хлорфенил) етилен; и

1,1-дихлор-2,2 *бис* (*p*-хлорфенил) етан.

(2) Член 5 се прилага за ДДТ, доколкото са идентифицирани други източници, освен споменатите в настоящото приложение.

(3) Номер по CAS (Chemical Abstract Services).

Заглавие А (46): Гранични стойности на емисионните норми ^{(1) (2)}

Вид промишлено предприятие ^{(3) (4)}	Вид средна стойност	Гранични стойности, изразени във ⁽³⁾		Да се спазва от
		g/t произведени или използвани вещества	Mg/l в заустените води	
Производство на ДДТ, включително приготвянето на ДДТ препарати от готова активна субстанция на същото място	месечна	8	0,7	1.1.1988 г.
	дневна	16	1,3	1.1.1988 г.
	месечна	4	0,2	1.1.1991 г.
	дневна	8	0,4	1.1. 991 г.

⁽¹⁾ По отношение на новите предприятия най-добрите налични технически средства вече трябва да позволяват да се предвидят, в случая на ДДТ, емисионни норми под 1 g/t произведени вещества

⁽²⁾ Въз основа на придобития опит при прилагането на настоящата директива Комисията ще представи своевременно на Съвета, в изпълнение на член 6, параграф 3 от настоящата директива, предложения, насочени към определяне на по-строги емисионни норми с оглед влизането им сила през 1994 година.

⁽³⁾ Измежду промишлените предприятия, посочени в приложение I, заглавие А, точка 3, е направено в частност препращане към предприятията, формулиращи ДДТ извън мястото на производство, и към отрасъла за производство на дикофол.

⁽⁴⁾ Опростена процедура за мониторинг може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 1 kg годишно.

Заглавие Б (46): Цели за качество

Среда	Целеви показатели за качество	Мерна единица	Да се спазва от
повърхностни води	10 за изомера пара-пара ДДТ 25 за ДДТ общо	} ng/l	1.1.1988 г.
Води при устието			
Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устieto			
Териториални морски води			

Заглавие В (46): Референтен метод за измерване

1. Референтният метод за определяне на ДДТ в отпадъчните води и във водната околна среда е газхроматография с електронзахващ детектор след екстракцията с подходящ разтворител. Границата на определяне ⁽¹⁾ за ДДТ общо е приблизително 4 ng/l за водната околна среда и 1 µg/l за отпадните води, в зависимост от броя на наличните в пробата странични (пречеши) вещества.
2. Референтният метод за определяне на ДДТ в утайките и организмите е газхроматография с електронзахващ детектор след подходяща подготовка на пробата. Границата на определяне ⁽¹⁾ е 1 µg/kg.
3. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ "Граница на определяне" x_g от дадено вещество е най-малкото количество, което може да се определи количествено в проба на базата на даден работен метод, различно от нула.

III. Специални разпоредби относно пентахлорфенол (№ 102) ^{(1) (2)}

CAS -87-86-5 ⁽³⁾

НЕИЗМЕННОСТ: Концентрацията на РСР в утайките и/или мекотели, и/или черупчести организми, и/или рибите не трябва да се увеличава значително във времето.

(1) Химическото съединение 2,3,4,5,6-пентахлоро-1-хидроксibenzen и неговите соли.

(2) Член 5 се отнася за пентахлорофенол, и в частност за използването му за обработката на дървесина.

(3) Номер по CAS (Chemical Abstract Service).

Заглавие А (102): Гранични стойности на емисионните норми

Вид промишлено предприятие ^{(1) (2)}	Вид средна стойност	емисионни норми, изразени във ⁽³⁾		Да се спазва от
		g/t производствен капацитет/ потребителски капацитет	mg/l заустена вода	

Производство на натриев пентахлорофенолат чрез хидролиза на хексахлоробензен	месечна	25	1	1.1.1988 г.
	дневна	50	2	1.1. 988 г.

(1) Измежду промишлените предприятия, посочени в приложение I, заглавие А, точка 3, се прави в частност препращане към предприятията, произвеждащи натриев пентахлорофенолат чрез осапуняване, и към тези, произвеждащи пентахлорофенол чрез хлориране.

(2) Опростена процедура за мониторинг може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 3 kg годишно.

Заглавие Б (102): Целеви показатели за качество

Среда	Цели за качество	Мерна единица	Да се спазва от
Повърхностни води Води при устието Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието Териториални морски води	 2	µg/l	1.1.1988 г.

Заглавие В (102): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод за измерване за определянето на пентахлорофенол в отпадъчните води и във водната околна среда е газхроматография с електронзахващ детектор след екстракцията чрез подходящ разтворител. Границата на определяне⁽¹⁾ е 2 µg/l за отпадъчните води и 0,1 µg/l за водната околна среда.
2. Референтният метод за определянето на пентахлорофенол в утайките и организмите е хроматография в течна фаза при високо налягане или газхроматография с електронзахващ детектор, след подходяща подготовка на пробата. Границата на определяне⁽¹⁾ е 1 µg/kg.
3. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне⁽¹⁾.

⁽¹⁾ "Граница на определяне" x_g от дадено вещество е най-малкото количество, което може да се определи количествено в проба на базата на даден работен метод, различно от нула.

„...за ДДТ общо е приблизително 4 ng/l за водите...”.

Страница 25, приложение II, II. Специални разпоредби относно ДДТ (№ 46):